

ли пріе да ұправа работы-тѣ на царшина-та. Той вѣше единъ старецъ на 70 години, съ сила болѣ и непоклатна твърдына, той не знаеше ни да чете ни да пише, но познава-ваше хѳра-та и работы-тѣ отъ многвръменъ опытъ.

На 22 Мая 1667—1077, сынъ-тъ на министра Вюпрюли овсѣднѣ столица-та на Врнтъ съсхъ 150 хиледи войска и 300 пѣшка-ла. Тази овсада е една отъ найлижбени-тѣ на нова-та исторіа, та държѣ 27 мѣсеца; На Венеціани-тѣ помагахъ Лудвикъ XII, Папа-та, Германскій Самодържецъ и Малтезскій Орденъ (Редострой). Овсаденни-тѣ загѣвхъ 30 хиледи дѣши, а овсѣдници-тѣ 120 хиледи, найподирь като са отчаа сичко, ұправникъ-тъ Морозино остави острова на Тѳрци-тѣ.

Въ това врѣме Великій Безирь Кара Мѳстафа разваля овързаныа съ Австріа за 20 години миръ и съ 300 хиледи войска стигнѣ подх стѣни-тѣ на Віенна 13 Юліа 1683 (1095). Въ два мѣсеца отгорѣ той изгѣви до 40 хиледи дѣши, но вѣше ұтѣсниахъ гра-да щото и царь-тъ Австрійскы повѣгнѣ отъ